

munale Afgifter af Toldbøsenets Bygninger og heller ikke af de Lokaler, der nu anvendes til Frilager, men deraf kan man ikke med nogen Sikkerhed slutte, at Kjøbenhavns Kommune ikke muligvis, naar der blev opført en stor Frilagerbygning, kunde mene, at den var berettiget til at opkræve en Afgift af alle de Lokaler, som udleies til Private paa samme Maade, som den opkræver Seie af alle de Boutiker og Lagere Byen rundt, som udleies til Private. Jeg tror, at man, sørend man vedtager denne Lov, maa have Sikkerhed for, at Kommunen ikke kan opkræve Afgift af denne Bygning. Det Næste var efter min Opfattelse, at der i Loven blev indsat en Bestemmelse som forhød, at der af denne Bygning maatte opkræves nogen Art af kommunale Afgifter. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslagets videre Behandling, saa langt den ærede Regjering tillader, det maa komme.

Dinesen: Jeg var ganske vist opmærksom paa, at den ærede Ordfører sluttede sit Foredrag med, at anbefale, at dette Lovforslag blev behandlet saa langt, som det kunde naae, men efter de Ytringer, der vare faldne fra den ærede Taler forinden, lader det jo formode, at de, som, jeg tillader mig at gaa ud fra, har førte Ordet for i Diebliffet, ikke ere stemte for, at dette Lovforslag behandles til en saadan endelig Afgjørelse, at det kunde naae at blive ophøiet til Lov ved Slutningen af denne Rigsdagsamling. Jeg vilde have sat megen Pris paa, om dette kunde være blevet Tilfældet. Jeg skal ganske vist indrømme, at det kunde kun fremmes ad aldeles ekstraordinær Veie for hver eneste Behandlings Vedkommende, baade i dette Thing og i det andet; men jeg tror, at Sagen er af en saadan Vigtighed og vil stifte saa megen Gavn ved at blive ført igjennem, at det var vel værdt, at vi fremmede den med ekstraordinær Hurtighed, saaledes at den kunde komme ud nu efter denne Samling. Jeg kan nemlig ikke dele de Indvendinger, den ærede Ordfører kom med, naar han mente, at der ikke havde været Veilighed nok for Thingets Medlemmer til at undersøge denne Sag. Jeg har endogaa den Formening, at vi have havt fuld saa megen Veilighed Alle tilfammen, tagen over det Hele, til at gjøre os bekendte med denne Sag, som vi have havt med saa mange andre af de Sager, som foreligge, som vi tage Bestemmelse om, og som vi bringe til Afgjørelse. Forrige Samling havde vi Forslag liggende for os, og det endte med, at man efter at have undersøgt Sagen Underfølgelse

og Behandling, bevilgede Medler til at kjøbe Grunde for, og foranstaltte Planer tilveiebragte, og dermed jo dog lagde for Vaagen, at det var Thingets Ønske, at den skulde føres videre. Disse Planer have været offentligt udstillede, de ere blevne endelig bearbejdede, Finantsudvalget er blevet gjort bekendt saavel med Overslagene, der knyttede sig dertil, som med selve Planerne, og jeg vil dog nok spørge Thingets Medlemmer, om det ster ret ofte, om andre end netop Udvalgets Medlemmer, som behandle en Sag, gjøre sig bekendt med de Tegninger, Overslag o. s. v., der ligge for. Det er kun uhyre sjældent, at det er Tilfældet, og vi se Exempler paa Dag efter Dag, hvorledes vi fremme Spørgsmaal, der i og for sig kunne være lige saa store som dette, uden at der har været større Leilighed til at gjøre sig bekendt med Enkeltighederne, end der har været for denne Sags Vedkommende. Jeg vilde derfor meget have ønsket, at vi kunde have naaet at faae denne Sag fremmet. Vi have jo fremmet saa mange Spørgsmaal i disse Dage ved Smødekommeheden fra alle Sider overfor hinanden, fremmet dem paa ekstraordinær Veie, og jeg tror ogsaa, at vi vilde kunne fremme denne uden at gjøre Noget, der var mere ekstraordinært end ved saa meget af det Andet, vi have gjort. Jeg tillægger, som jeg har sagt, denne Sags Afgjørelse, og dens snarlige Afgjørelse, en ganske overordentlig stor Betydning. Det er et Spørgsmaal af allerstørste Vigtighed for en meget stor Del af den kjøbenhavnske Handelsstand. De Frilagerlokaler, der nu findes paa Kjøbenhavns Toldbod, ere meget uhenigtsmæssige, tillige indskrænkede, langtfra tilstrækkelige for den Brug, som der er for dem og til de Krav, som de Handlende her paa Pladsen stille. Det turde endogaa være, at der paa den ene Side er mange Handlende, hvis Forretning langtfra kan komme til den Udvikling, som den ellers vilde kunne komme til, paa Grund af disse Lokalers Utilstrækkelighed, og at paa den anden Side Forretningsvirksomhed for mange af de Handlende her paa Pladsen udadtil kunde udvides efter en endnu større Maalestof, end Tilfældet kan være, saa længe ikke den Forandring er gjenneført, der vilde kunne ske efter det foreliggende Lovforslag. Ved at vedtage dette Lovforslag nu, er det jo ogsaa aldeles utvivlsomt, at vi ville fremme Sagen i hvert Fald $\frac{1}{2}$ Aar. Vi kunne jo tænke os, at vi kunne faae Sagen forelagt for Rigsdagen ved dens Sammentræden til Efteraaret og faae den fremmet hurtig; men jeg har ikke ringe Frygt for, at man, naar man saa faar denne Sag forelagt, til den Tid vil have